

**A. Walicki, Andrzej Rajpert,
Stanisław Szufel, S. Synowiec,
Andrzej Sanecki, Stefan Salamon**

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 32/3(363), 156-172

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba białostocka

Adwokat — uczestnikiem prac Konwentu Konsultacyjnego w Białymstoku. Dziekan Izby białostockiej adw. Zbigniew T. Horbaczewski otrzymał od przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku prof. Mariana Szamotowicza pismo z dn. 30.IX.1987 r. treści następującej:

„Zgodnie z ustaleniami posiedzenia organizacyjnego czuję się upoważniony do zaproszenia Pana do udziału w pracach Konwentu Konsultacyjnego w Białymstoku.

Wyrażam głębokie przekonanie, że prezentując podczas debat swoje opinie, sądy i oceny, wniesie Pan znaczący wkład w rozwój województwa białostockiego i kraju.”

Izba gdańska

Konkurs krasomówczy. Dnia 24 października 1987 r. odbyły się w Gdańsku eliminacje regionalne do ogólnopolskiego konkursu krasomówczego aplikantów adwokackich. Uczestniczyli w nich aplikanci z Izby: bydgoskiej, koszalińskiej, toruńskiej, płockiej, olsztyńskiej i gdańskiej. Eliminacje odbyły się w jednej z sal Sądu Rejonowego w Gdańsku. Na 19 zgłoszonych osób do konkursu przystąpiło 13 osób. Zgodnie z regulaminem konkursów krasomówczych przemówienia miały trwać około 15 minut. Startujący mieli do wyboru dwa tematy z zakresu spraw cywilnych i jeden temat karny. Większość uczestników wybrała tematykę cywilistyczną.

Pierwsze miejsce uzyskał reprezentant Izby koszalińskiej apl. adw. Janusz Psiuch, drugie miejsce apl.

adw. Wojciech Manikowski z Izby bydgoskiej, a trzecie miejsce apl. adw. Michał Tomczyk z Izby płockiej.

Po porozumieniu się rad adwokackich zainteresowanych Izb ustalono nagrody pieniężne: 20 000 zł, 15 000 zł i 10 000 zł oraz upominki w postaci wydawnictw albumowych.

Przemówienia oceniało jury w składzie: przewodniczący wicedziekan Izby gdańskiej adw. Jerzy Lipski oraz członkowie: adw. Zdzisław Zurawski z Bydgoszczy, adw. Dominik Maciołek z Koszalina, adw. Paweł Kalisz z Olsztyna, adw. Marek Szczygielski z Płocka i adw. Leon Tomczyk z Torunia.

Organizatorem konkursu z ramienia ORA w Gdańsku był adw. Tadeusz Kilian.

Adw. A. Walicki

Izba katowicka

Wizyta delegacji ORA w Katowicach w Miskolcu (WRL). W dniach od 8 do 11 października 1987 r. na zaproszenie Ra-

dy Adwokackiej w Miskolcu przebywała w tym mieście delegacja Okręgowej Rady Adwokackiej w Katowicach w składzie: dziekan

ORA adw. Franciszek Kustos, skarbnik ORA adw. Marian Szweda i członek ORA adw. Andrzej Rajpert.

Na granicy czechosłowacko-węgierskiej delegację powitał w imieniu Rady Adwokackiej w Miskolcu sekretarz tejże Rady dr Imre Hlavacs.

W pierwszym dniu pobytu delegacja została przyjęta przez zastępcę kierownika Komitetu Wojewódzkiego Węgierskiego Socjalistycznej Partii Robotniczej dr Korponai János, która poinformowała delegację o sytuacji społeczno-politycznej województwa Borsod.

Podczas całego pobytu delegacji w Miskolcu towarzyszył jej zaproszony przez stronę węgierską dyrektor Biura d/s Adwokatury i Radców Prawnych Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia SW Jerzy Kiełbowicz.

W drugim dniu pobytu delegację przyjął przewodniczący Rady Narodowej miasta Miskolca dr Laszlo Kovacs, informując o sytuacji gospodarczej miasta i udziale adwokatury w pracach Rady Miejskiej oraz żywo interesując się problematyką funkcjonowania adwokatury polskiej ze względu na to, że sam też jest prawnikiem.

W tym samym dniu delegacja złożyła wizytę w Sądzie Wojewódzkim w Miskolcu.

Wiceprezes tegoż Sądu dr Detm Laszlo podzielił się informacją na temat funkcjonowania Sądu Wojewódzkiego województwa Borsod i podległych sądów oraz na temat współpracy z adwokatami, która to współpraca układa się bardzo pomyslnie.

Zebrani wymienili poglądy na temat funkcjonowania prawa w obydwu państwach.

Wszystkie wizyty przebiegały w niezwykle serdecznej i przyjacielskiej atmosferze.

W dniu 9 października br. odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Adwokackiej w Miskolcu. Posiedzenie otworzył i prowadził prezydent Rady dr János Csontos. W posiedzeniu udział wzięli — poza delegacją Okręgowej Rady Adwokackiej z Katowic i członkami Rady Wojewódzkiej Borsod — zastępca kierownika Wydziału Społeczno-Politycznego WSPR dr Korponai János, wiceprezes Krajowej Rady Adwokackiej dr Röder Edit, dziekan Wydziału Prawa prof. dr Tibor Horvath, a ponadto dyrektorzy Biur Adwokackich: Ministerstw Sprawiedliwości PRL i WRL: sędzia SW Jerzy Kiełbowicz i dr Parmai Gyula.

Prezydent Rady dr János Csontos złożył obszerną informację o dotychczasowych kontaktach pomiędzy obiema Radami, a ponadto poinformował zebranych, w jaki sposób doszło do nawiązania współpracy. Podkreślił, że inicjatywę i pierwsze kontakty nawiązał adw. Andrzej Rajpert, któremu wyraził wdzięczność za tę inicjatywę.

Dziś inicjatywa ta owocuje w postaci uroczystego podpisania umowy o współpracy zawodowo-politycznej adwokatów obydwu okręgów.

Ze strony polskiej głos zabrał Dziekan ORA w Katowicach, który podkreślił, że współpraca niewątpliwie będzie układała się pomyslnie i pogłębiała we wszystkich kierunkach i że ambasadorem tej współpracy z ramienia ORA w Katowicach będzie inicjator tej myśli, członek ORA i I Sekretarz POP przy ORA adw. Andrzej Rajpert.

Kulminacyjnym punktem uroczys-

tego posiedzenia było podpisanie umowy o współpracy zawodowo-politycznej adwokatów województwa Borsod i Katowic. Umowę podpisali: ze strony węgierskiej — prezes Rady dr János Csontos i sekretarz dr Imre Hlavacs, a ze strony polskiej — dziekan ORA adw. Franciszek Kustos i członek ORA adw. Andrzej Rajpert.

Posiedzenie zakończyło się wznieśnięciem toastów.

W czasie pobytu na Węgrzech de-

legacja miała możliwość zwiedzenia zespołów adwokackich i zapoznania się z ich pracą oraz zwiedzenia miasta Tokaj, skąd wywodzi się znane wino węgierskie. Zwiedzono w tym ostatnim mieście Muzeum Tokaju.

Delegację w ostatnim dniu pobytu odprowadzili do granicy członkowie prezydium Rady w Miskolcu na czele z jej prezesem drem Jánosem Csontosem.

adw. Andrzej Rajpert

Izba kielecka

Sprawozdanie ze Zgromadzenia Izby kieleckiej. Dnia 19 września 1987 r. odbyło się w gmachu Sądu Wojewódzkiego w Kielcach Zgromadzenie Izby kieleckiej. Na zgromadzenie — oprócz adwokatów wykonujących zawód — przybyli adwokaci-emeryci oraz zaproszeni goście: adw. Wacław Błoński, dziekan ORA w Radomiu, delegat prezesa NRA, prezes Sądu Wojewódzkiego Aleksander Nowak, delegat Ministra Sprawiedliwości, Stanisław Kamiński, z-ca kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR Jerzy Broniś, reprezentant WK ZSL Ludwik Nawrot, prezes OKA w Kielcach Ignacy Grun, dziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych, prokurator dr Jan Szwacha (reprezentujący Prokuraturę Wojewódzką w Kielcach) i adw. Zdzisław Gumuliński, kierownik Szkolenia Aplikantów Adwokackich w Kielcach.

Zgromadzenie otworzył dziekan ORA adw. Ryszard Podlipniak, witając wszystkich obecnych. W przemówieniu zaznaczył, że obrady Zgromadzenia toczą się w bardzo

istotnym dla dalszych losów adwokatury okresie. Dyskutowana jest bowiem szeroko przyszłość zawodu adwokackiego, a wypowiedzi na łamach „Przeglądu Tygodniowego” Ministra Sprawiedliwości oraz Prezesa NRA, tudzież inne publikacje świadczą o żywym zainteresowaniu kolegów adwokatów tym tematem. Następnie dziekan zaproponował kandydaturę adw. Stanisława Szuffla na przewodniczącego Zgromadzenia, która została jednogłośnie przyjęta przez obecnych. Na zastępcę przewodniczącego został wybrany adw. Wojciech Czech, a potem dokonano wyboru sekretarzy oraz członków komisji mandatowej i komisji wnioskowej.

Po dokonaniu wyboru komisji i załatwieniu spraw formalnych sprawozdanie z działalności organów samorządu adwokackiego za okres od 28 września 1986 r. do 19 września 1987 r. przedstawił dziekan ORA adw. Ryszard Podlipniak, Zwrócił on uwagę na założenia polityki kadrowej Okręgowej Rady Adwokackiej w Kielcach dodając, że polityka ta stara się uwzględnić

interesy ludności na danym terenie w zakresie zapewnienia odpowiedniej pomocy prawnej, a także interesy pracujących tam adwokatów. Scharakteryzował potem specyficzną sytuację Zespołu Adwokackiego w Miechowie, gdzie limit wynosi 9 adwokatów, ale na życzenie samych członków pracuje ich tam dziesięciu. Dziekan wyraził pogląd, że najlepsze rozeznanie w zakresie polityki kadrowej na danym terenie mają organy samorządu adwokackiego, które dobrze znają specyfikę spraw i potrzeby ludności oraz sytuację materialną członków Zespołu.

W sprawie adwokatów-emerytów dziekan Podlipniak wyjaśnił, że dopłaty do emerytur pochłaniają prawie cały fundusz socjalny, tak że pozostałe kwoty nie pozwalają na prowadzenie szerszej działalności przychodzenia z pomocą kolegom adwokatom pracującym. Zaznaczył, że w porównaniu z rokiem 1985 nastąpił wzrost zarówno średnich zarobków jak i emerytur. Nową sprawą jest powstawanie indywidualnych kancelarii adwokackich, jednakże w naszej Izbie stanowi to znikomy procent w stosunku do kolegów pracujących w zespołach adwokackich.

Na zakończenie swego wystąpienia dziekan stwierdził, że działalność Izby kieleckiej została pozytywnie oceniona przez władze polityczno-administracyjne województwa.

Następnie adw. Zbigniew Borchólski, prezes Sądu Dyscyplinarnego, przedstawił sprawozdanie z działalności tego Sądu. Stwierdził, że rozpoznano tylko jedną sprawę przekazaną przez Sąd Dyscyplinarny w Warszawie. Postępowanie w

tej sprawie umorzono wobec przedawnienia.

Adwokat Zbigniew Poleski, przewodniczący Komisji Rewizyjnej, przedstawił sprawozdanie z działalności tej Komisji za miniony okres. Zajął się też oceną preliminarza budżetowego.

W dyskusji, jaka się wywiązała po złożeniu sprawozdań, adw. Witold Zapałowski z Ostrowca Świętokrzyskiego poruszył temat przewlekłego postępowania zaznaczając, że zarzut ten dotyczy nie tylko sądów, ale także naszego własnego postępowania, tj. naszych organów w razie złożenia odwołań od uchwał ORA. Dalej adw. Zapałowski mówił o nieścisłościach prawnych i proceduralnych zawartych w sprawozdaniu pisemnym z działalności Rady, podniósł też, że dotychczas nie wykonano uchwały Zgromadzenia Izby Adwokackiej z 1985 r. o jubileuszu 35-lecia Izby kieleckiej. Ubolewał także z powodu pominięcia w sprawozdaniach z życia adwokatury kieleckiej głosu adwokatów rencistów i emerytów. Dotyczy to np. spotkania z Prezesem NRA drem Kazimierzem Łojewskim w siedzibie Rady Adwokackiej w Kielcach.

Następnie zabrał głos główny księgowy ORA Sadkowski, który wypowiedział się na temat preliminarza budżetowego. Wyjaśnił, że na utrzymanie ORA nie podniesiono opłat od zespołów adwokackich (istnieje nadwyżka z ubiegłego roku). Przypomniał propozycję Rady, aby podwyższyć składki od radców prawnych wpisanych na listę adwokatów z kwoty 300 zł do kwoty 500 zł oraz zaproponował ustalenie opłat w razie uzyskania zgody na pro-

wadzenie indywidualnej kancelarii. W dalszym ciągu swej wypowiedzi mówca podał, że bilans Kasy zapomogowo-pożyczkowej jest dobry oraz że istnieje możliwość udzielenia do końca roku co najmniej dwóch pożyczek mieszkaniowych.

Zabierając głos w dyskusji, I sekretarz POP przy ORA w Kielcach adw. Kazimierz Hamala wypowiedział krytyczne uwagi dotyczące polityki kadrowej Rady. Wskazał na niedopuszczalne przekraczanie limitu liczby adwokatów w poszczególnych miejscowościach na terenie Izby kieleckiej. Dotyczy to w szczególności samych Kielc, gdzie według jego oceny jest zbyt dużo adwokatów, tak że niektórzy z nich, posiadający dużą wiedzę i doświadczenie, nie mają zbyt wielu klientów mimo chęci świadczenia usług. Sytuacja ta zmusza adwokatów do przyjmowania spraw w terenie, co powinno zdarzać się tylko wyjątkowo. Następnie mówca poruszył zagadnienie rozmów kwalifikacyjnych z kandydatami do wpisu na listę adwokatów, weryfikujące ich wiedzę polityczno-społeczną oraz znajomość zasad etyki adwokackiej, co ma ścisły związek z rękojmią wykonywania przyszłego zawodu. Mówca zwrócił też uwagę na szkolenie prowadzone przez POP, mające charakter otwarty. Niestety, nie cieszą się one takim zainteresowaniem, na jakie zasługują (ze względu na osoby wykładowców gwarantujących wysoki poziom). Mankamentem jest także niska frekwencja na Zgromadzeniach Izby. W związku z tym władze samorządowe powinny zwrócić uwagę na większą dyscyplinę w tej kwestii ze strony kolegów, którzy powinni licznie uczestniczyć w tych

obradach.

Dziekan ORA w Radomiu adw. Wacław Błoński przekazał zebranim pozdrowienia od Prezesa NRA i całego Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej. Dziekan Błoński poruszył sprawę rozmieszczenia adwokatów i przekazał stanowisko Naczelnej Rady w tej sprawie. Wyjaśnił, że przewiduje się dwa etapy zmian w rozmieszczeniu i że zwiększenie liczby adwokatów wynika z zaopatrzenia ludności na pomoc prawną. Proponuje się zwiększenie liczby adwokatów w skali kraju do 4 000 osób na koniec kadencji obecnej NRA. Jeśli chodzi o Izbę kielecką, to proponuje się zwiększenie liczby adwokatów ze 117 w chwili obecnej do 120 osób. Następnie mówca przedstawił stanowisko NRA w sprawie stosowania uchwały Sądu Najwyższego z dnia 30.VII.1987 r. W uchwale tej Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że Minister Sprawiedliwości, uwzględniając odwołanie, wydaje decyzję wyłącznie w kwestii wpisu na listę adwokatów, siedzibę zaś wyznacza ORA. Jest ona zatem uprawniona do wnoszenia skargi na decyzję Ministra Sprawiedliwości do Naczelnego Sądu Administracyjnego o wpisaniu na listę adwokatów, ale uprawnień takich nie ma zespół adwokacki.

Adw. Eugeniusz Sacharz poruszył sprawę doboru osób ubiegających się o przyjęcie na aplikację adwokacką. Zwrócił się z pytaniem, w jaki sposób należałoby sprawdzić umiejętności i kwalifikację kandydatów oraz w jakiej formie powinny być prowadzone rozmowy kwalifikacyjne. Adwokaturze powinno zależeć na tym, aby przyjęte osoby gwarantowały w przyszłości —

jako pełnoprawni adwokaci — wysoki poziom zawodowy i etyczny. Mówca poruszył następnie sprawę wystąpień adwokatów na sali sądowej, które nie zawsze odpowiadają właściwym wymaganiom. Niejednokrotnie wynika z nich nienależyty brak przygotowania do obrony czy reprezentacji klienta w sprawie cywilnej. Zwrócił też uwagę na godziny pracy kasy w sądzie, nie dostosowane całkowicie do godzin przyjęcia interesantów w sekretariatach, oraz na warunki lokalowe zespołów adwokackich w Kielcach i w terenie.

Adw. Leszek Lato z Jędrzejowa zwrócił uwagę na brak elastyczności w ustalaniu opłat za korzystanie z usług adwokackich. Ich wysokość powinna być dostosowana do możli-

wości finansowych klientów i w pełni odzwierciedlać pracochłonność sprawy. Dotychczasowe sztywne stawki tych warunków nie spełniają.

Następnie przewodniczący Komisji Wnioskowej odczytał projekt uchwały Zgromadzenia, w którym zaaprobowano sprawozdanie ORA za okres od dnia 27 września 1986 r. do dnia 19 września 1987 r., zatwierdzono bilans, ustalono wysokość składki na rzecz ORA za rok 1987 na poziomie 6% wpływów oraz zamieszczono wnioski, jakie zgłoszono w czasie dyskusji. Uchwała ta została jednogłośnie przyjęta przez obecnych.

Następnie wicedziekan adw. Stanisław Szufel ogłosił zamknięcie zgromadzenia.

adw. Stanisław Szufel

Izba krakowska

1. Sprawozdania ze Zgromadzeń Izby Adwokackiej w Krakowie w 1986 i 1987 r.

I. Dotychczas nie ukazało się w „Palestrze” sprawozdanie ze Zgromadzenia naszej Izby odbytego w dniu 11 października 1986 r. Ponieważ było to dla nas zgromadzenie ważne, przeto wypada choćby w wielkim skrócie przedstawić przebieg i wyniki tego Zgromadzenia.

Na przewodniczącego wybrano adw. dra Jerzego Parzyńskiego z Krakowa, a na wiceprzewodniczących adw. Stanisława Badyłaka z Tarnowa i adw. Stanisława Kołodziejskiego z Nowego Targu. Po wyborze komisji: mandatowej, wyborczej, skrutacyjnej i wnioskowej, dziekan Marian Anczyk wygłosił przemówienie, w którym omówił

ogólne problemy adwokatury, a na tym tle problemy adwokatury krakowskiej oraz działalność Rady w okresie sprawozdawczym.

Potem przedstawili swoje sprawozdania: prezes Sądu Dyscyplinarnego adw. Andrzej Łukawski oraz przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Stefan Mikuli.

Dyskusja nad sprawozdaniami nie była długa. Zabierało w niej głos 14 mówców: 10 adwokatów — w tym adw. prof. Kazimierz Buchała, przedstawiciel NRA — oraz 4 uczestniczących w Zgromadzeniu gości, a mianowicie: prokurator wojewódzki w Krakowie Andrzej Załęski, prezes Zarządu Okręgu ZPP Zbigniew Kołtoński, dziekan Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych Jerzy Kuszczak i przedstawiciel KC PZPR naczelnik Józef Jamka. Natomiast

główna uwaga wszystkich, skupiła się na wyborach do władz adwokatury, które dały następujące wyniki:

Spośród 3 kandydatów (adwokaci: Marian Anczyk, Władysław Bogucki i Andrzej Kubas) na stanowisko dziekana wybrany został w drugim głosowaniu dotychczasowy dziekan adw. **Marian Anczyk**.

Na prezesa Sądu Dyscyplinarnego wybrano adw. **Andrzeja Łukawskiego**, a na przewodniczącego Komisji Rewizyjnej — adw. **Zbigniewa Hessa**.

Na członków Rady Adwokackiej (również w dwóch głosowaniach) zostali wybrani (według kolejności głosów) adwokaci: Andrzej Kubas, Antoni Deskur, Jacek Kański, Janusz Gładyszowski, Marian Sadowski, Marek Sokołowski Władysław Bogucki, Lech Ławrowski, Zbigniew Dyka, Andrzej Rozmarynowicz, Janusz Bystrzonowski i Wacław Opałek, a na zastępców — adwokaci: Stefan Krawczuk, Stefan Płażek, Maciej Lisowski i Marian Ożóg. Należy dodać, że na skutek wyboru do Naczelnej Rady Adwokackiej, adwokaci Zbigniew Dyka i Andrzej Rozmarynowicz zrezygnowali następnie z członkostwa w ORA w Krakowie, w której skład weszli w ich miejsce adwokaci Stefan Krawczuk i Stefan Płażek.

Do Sądu Dyscyplinarnego zostali wybrani w kolejności głosów adwokaci: adw. Edward Kaleta, Stanisław Kłys, Stanisław Próchnicki, Władysław Kosturek, Barbara Tyralowa, Janusz Ładoś, Ryszard Trybowski, Adam Balon, Jan Kosch, Piotr Ochwat, Kazimierz Wójcikowicz, Zdzisław Radwanek, Andrzej

Braum, Jerzy Piechowicz, Ryszard Brodowski i Leszek Piętniewicz, a na zastępców — adwokaci Stanisław Badylak, Krystyna Sieniawska i Zofia Woźniakowa.

W skład Komisji Rewizyjnej zostali powołani adwokaci: Janusz Satora, Stanisław Staniszewski, Janusz Długopolski i Jolanta Ostrowska-Jażwiecka, a na zastępców — adwokaci Zbigniew Wawrykiewicz i Jan Buchman.

I wreszcie na delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury wybrano adwokatów: Andrzeja Kubasa, Stefana Kosińskiego, Mariana Anczyka, Kazimierza Buchałę, Zbigniewa Hessa, Janusza Gładyszewskiego, Kazimierza Ostrowskiego, Andrzeja Buczkowskiego, Jacka Kańskiego, Zbigniewa Dykę, Andrzeja Rozmarynowicza, Jerzego Ostafila, Marianna Sadowskiego i Edwarda Kaletę.

Uchwały Zgromadzenia dotyczyły m.in. planu rozmieszczenia zespołów, adwokatów i aplikantów adwokackich, zmian w Regulaminie Krajowego Zjazdu Adwokatury, budowy Domu Adwokata-Seniora oraz zmian w Regulaminie Funduszu Wzajemnej Pomocy Izby krakowskiej.

II. Zgromadzenie Izby w dniu 25 kwietnia 1987 r. Było to zwyczajne zgromadzenie sprawozdawcze i nie wzbudziło — siłą rzeczy — większego zainteresowania.

Po otwarciu Zgromadzenia przez dziekana Anczyka i powitanju uczestników i zaproszonych gości, a wśród nich adw. dra Kazimierza Łojewskiego prezesa NRA — uczczono minutą milczenia i powstaniem zmarłych od ostatniego Zgromadzenia Kolegów.

Na przewodniczącego wybrano tym razem przedstawiciela adwokatury województwa nowosądeckiego adw. dr Jerzego Piechowicza, któremu dodano: jako wiceprzewodniczących — przedstawiciela Tarnowa adw. dra Edwarda Brożka i przedstawiciela Krakowa adw. dr Zdzisława Radwanka oraz jako sekretarzy — adw. Jacka Sokołowskiego i adw. Krzysztofa Bachmińskiego.

Po wyborze komisji mandatowej i komisji wnioskowej, dziekan Marian Anczyk wygłosił przemówienie, w którym omówił przebieg i uchwały Krajowego Zjazdu Adwokatury oraz wyniki wyborów do naczelnych władz, ukonstytuowanie się Prezydium NRA i zmiany w składzie ORA w Krakowie. Przedstawił nadto uchwały sesji NRA z marca 1987 r., a zwłaszcza uchwałę dotyczącą ruchu kadrowego.

Na tym tle dziekan Marian Anczyk przedstawił sytuację kadrową i ekonomiczną w Izbie krakowskiej, wzywając członków Izby do zwiększenia akwizacji spraw (między innymi przez większe zainteresowanie się zastępstwami przed Nacelnym Sądem Administracyjnym) i do jeszcze solidniejszego wykonywania swych obowiązków zawodowych. Omówił dalej działalność Komisji Remontowo-Inwestycyjnej, problemy związane z wykorzystaniem Domu Pracy Twórczej w Limanowej oraz działalność Komisji Pracy Kulturalnej i przebieg Studium Wymowy Sądowej, zorganizowanego w porozumieniu z Wydziałem Prawa UJ dla studentów tego Wydziału. Wreszcie poruszył kwestię związane z kontaktami zagranicznymi, a przede wszystkim z Izbą Adwokacką w

Kecskemét, z którą łączy Izbę krakowską więzi przyjaźni i współpracy już 25 lat.

Następnie swe sprawozdania złożyli prezes Sądu Dyscyplinarnego adw. Andrzej Łukawski i przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Zbigniew Hess.

Po sprawozdaniach rozpoczęła się dyskusja, jeszcze krótsza niż podczas poprzedniego Zgromadzenia, gdyż zabierało w niej głos tylko 7 dyskutantów.

Dwóch pierwszych mówców, tj. adw. Teodozjusz Bujanowski i Roman Porwisz, wypowiedziało się przeciwko wnioskowi Komisji Rewizyjnej sugerującej sprzedaż Domu w Limanowej, zaleciło natomiast podjęcie energicznych starań o lepsze wykorzystanie domu lub wynajęcie na cele hotelowe. Adw. Roman Porwisz zadeklarował ponadto w imieniu POP PZPR współpracę z Radą Adwokacką przy rozwiązywaniu aktualnych problemów adwokatury krakowskiej.

Adw. dr Andrzej Rozmarynowicz zaznaczył, że w zakresie problemów socjalnych adwokatury i bazy lokalowej jest wiele do zrobienia i wezwał Radę Adwokacką do szczególnego zajęcia się tymi kwestiami. Poparł następnie stanowisko Prezydium NRA w sprawie uchylecia ustawy z dnia 10 maja 1985 r. o szczególnej odpowiedzialności karnej, po czym zwrócił uwagę na problemy wiążące się z interpretacją art. 52-a kodeksu wykroczeń oraz wprowadzoną w wyższych uczelniach akcją ankietyzacji uznając, że kwestiami z tym związanymi powinna się zająć Komisja Prawna w celu przygotowania opinii

w tym względzie.

Z kolei dłuższe przemówienie wygłosił Prezes NRA adw. dr Kazimierz Łojewski. Na wstępie zwrócił on uwagę na zbliżającą się 70 rocznicę istnienia niepodległości adwokatury polskiej, która w dekreście Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego z dnia 24 grudnia 1918 r. otrzymała swój statut tymczasowy, podkreślając zarazem szczególną wagę trzech elementów: legalizmu, demokracji i patriotyzmu, cechujących działalność społeczną i zawodową adwokatury. Podkreślił też, że stosunki z władzami centralnymi układają się w zasadzie dobrze, przy czym stosunki z Ministerstwem Sprawiedliwości określił jako partnerskie.

Dużo miejsca poświęcił prezes Łojewski sytuacji kadrowej w adwokaturze, której uporządkowanie powinno być w roku 1987 przedmiotem szczególnej troski rad adwokackich i NRA. Uznał, że pewnym zagrożeniem dla samorządności adwokatury jest stosowanie przez organa administracji państwowej rozszerzającej interpretacji obowiązujących przepisów dotyczących wpisów na listę adwokatów i aplikantów.

Dalej mówca poruszył sprawę doskonalenia zawodowego, uznając niektóre metody pracy i szkolenia za archaiczne. W związku z tym poinformował o powołaniu przez Prezydium NRA Komisji d/s Komputeryzacji. Mówił także o pozycji adwokata w społeczeństwie, a na tym tle poruszył problemy etyki zawodowej adwokatów.

Przemówienie swe zakończył prezes K. Łojewski apelem, aby wszyscy adwokaci starali się wznieść ad-

wokaturę polską na poziom, jakiego dawno nie osiągnęła.

Nawiązując do pewnego fragmentu przemówienia prezesa dra Kazimierza Łojewskiego, kolejny mówca adw. Krzysztof Labe poinformował, że Rada krakowska pracuje od jakiegoś czasu nad możliwościami użycia komputerów w pracy adwokata i że w połowie maja 1987 r. ma się odbyć pokaz zastosowania techniki komputerowej w tym zakresie.

Adw. Alicja Żuraniewska poruszyła problemy związane z działalnością Funduszu Wzajemnej Pomocy. Mówiła o niewystarczającej wysokości świadczeń Funduszu oraz domagała się zmiany sposobu pobierania składek na Fundusz ze składek miesięcznych na składki okazjonalne, zależne od przypadków zgonu członków Funduszu.

Wnioskom tym sprzeciwił się adw. Marian Sadowski, przewodniczący Zarządu Funduszu Wzajemnej Pomocy, który omówił nadto szczegółowo propozycje przedstawione Zgromadzeniu w zakresie zmian w Regulaminie Funduszu.

Po dyskusji Zgromadzenie zatwierdziło sprawozdanie z wykonania budżetu za rok 1986 i udzieliło Radzie Adwokackiej absolutorium z działalności w tym roku oraz uchwaliło preliminarz na rok 1987, jak również wysokość składki na rzecz Izby w tym roku. Ponadto uchwalono zmiany w Regulaminie Funduszu Wzajemnej Pomocy zmierzając do stosowania świadczeń do obecnej sytuacji ekonomicznej uczestników Funduszu oraz wysokość składki na rzecz Funduszu 1987 r.

W końcu — po wysłuchaniu pro-

pozycji Komisji Wnioskowej, której przewodniczył adw. dr Stefan Kosiński — Zgromadzenie Izby krakowskiej:

- poparło uchwałę NRA i Prezydium NRA w sprawie uchylenia mocy obowiązującej tzw. ustawy epizodycznej z dnia 10 maja 1985 oraz nieprzejmowania specyficznych instytucji z tej ustawy do ustawodawstwa karnego ogólnie obowiązującego,
- zobowiązało Radę Adwokacką i jej Komisję Prawną do analizy funkcjonowania kolegów d/s wykroczeń pod kątem możliwości prawidłowego wykonywania obron przed nimi oraz interpretacji przepisu art. 52a kodeksu wykroczeń, a zwłaszcza § 3 tegoż przepisu pod kątem orzekania przypadku, i do zainteresowania się treścią ankiet osobowych różnych instytucji działających na terenie Izby pod kątem ich zgodności z ustawodawstwem,
- uznało za słuszne zasady i kryteria stosowane przez ORA przy rozpatrywaniu wniosków o wpis na listę adwokatów lub aplikantów wraz z zapewnieniem aplikantom adwokackim pierwszeństwa w zatrudnieniu ich w zespołach,
- zleciło Radzie Adwokackiej przeanalizowanie sprawy DPTA w Limanowej oraz większe wykorzystanie Domu na potrzeby społeczne,
- poparło wysiłki NRA w sprawie zmiany taryfy adwokackiej,
- zleciło Radzie Adwokackiej zainteresowanie się wypadkami nieuczciwej konkurencji na tle wykonywania zawodu.

Podjęcie uchwał wyczerpało po-

rzątek obrad, wobec czego Przewodniczący podziękował wszystkim za udział w posiedzeniu i zamknął zgromadzenie o godz. 14.45.

2. Jubileuszu ciąg dalszy

Jak to ustalono i przewidziano we wrześniu 1987 r., odbyła się druga część obchodów 25-lecia współpracy i przyjaźni między Izbami Adwokackimi w Kecskemét i Krakowie. Tę część obchodów zorganizowała Izba krakowska. Początkowo planowano, że pobyt Kolegów węgierskich trwać będzie od 6 do 13 września 1987, ale na skutek prośby strony węgierskiej trzeba było — ku wielkiemu żalowi — skrócić ich pobyt w Krakowie o trzy dni, tj. do dnia 10 września 1987 r.

W niedzielę 6 września w godzinach popołudniowych przybyła do Krakowa delegacja węgierska w składzie: adw. dr Uj Zoltán, dziekan, adwokaci: dr Csikos Klara, dr Láci Janos, dr Sütő József i dr Liss István oraz dr Balogh László, kierownik Wydziału Administracyjnego Komitetu Wojewódzkiego Węgierskiej Socjalistycznej Partii Pracujących w Kecskemét. Niestety, nie mógł przybyć z powodu choroby adw. dr Juhász Tibor, b. dziekan Rady Adwokackiej w Kecskemét, wypróbowany przyjaciel Polski i Polaków.

Właściwe uroczystości odbyły się następnego dnia, w poniedziałek 7 września. O godz. 11 zebrała się Rada Adwokacka w Krakowie na uroczyste posiedzenie, w którym wzięli udział członkowie delegacji węgierskiej oraz zaproszeni przedstawiciele adwokatury krakowskiej, a wśród nich adw. dr Stefan Kosiński, b. dziekan Rady Adwokackiej

w Krakowie, który w 1961 r. rozpoczął przyjacielskie kontakty z Izbą Adwokacką w Kecskemét.

Posiedzenie otworzył dziekan adw. Marian Anczyk, witając delegację Rady Adwokackiej w Kecskemét oraz wszystkich przybyłych, po czym nawiązał do pierwszej części obchodów 25-lecia wzajemnych kontaktów obu Izb Adwokackich, która odbyła się w czerwcu 1986 r. w Kecskemét („Palestra” nr 10—11 z 1986 r. str. 142 i następne).

Dziekan Marian Anczyk dokonał potem prezentacji członków Rady Adwokackiej, członków NRA biorących udział w posiedzeniu i zaproszonych innych działaczy adwokatury, zwracając szczególną uwagę na osobę adw. dra Stefana Kosińskiego.

Następnie dziekan Marian Anczyk scharakteryzował pokrótce sytuację i problemy adwokatury w Polsce, a także omówił działalność adwokatów krakowskich na polu kulturalnym, społecznym i sportowym. Omawiając 25-letnie już kontakty między obu Izbami, dziekan M. Anczyk podkreślił wyjątkową trwałość i korzyści wynikające z tej współpracy, polegającej nie tylko na wzajemnych wizytach przedstawicieli obu Rad Adwokackich, ale także na wymianie aplikantów adwokackich i młodych adwokatów. Liczba około 50 aplikantów z obu Izb łącznie, którzy przebywali na Węgrzech lub w Polsce, jest najlepszym tego dowodem i zapowiedzią kontynuowania współpracy w przyszłości.

Kończąc swe przemówienie, dziekan Marian Anczyk zgłosił wniosek, ażeby Rada Adwokacka w Krakowie podjęła uchwałę oceniającą pozytywnie dotychczasową współpracę z

Izbą Adwokacką w Kecskemét i uznającą dalszą współpracę za konieczną i jak najbardziej pożądaną.

Następnie zabrał głos dziekan Rady Adwokackiej w Kecskemét adw. dr Uj Zoltán, który podziękował serdecznie za zaproszenie przedstawicieli tej Rady do Krakowa na drugą część obchodów 25-lecia współpracy między obu Izbami, przedstawił członków delegacji węgierskiej, a następnie omówił sytuację Izby Adwokackiej w Kecskemét na tle ogólnej sytuacji adwokatury węgierskiej oraz zasady nowej ustawy o adwokaturze z 1983 r.

Potem dziekan dr Uj Zoltán przedstawił pokrótce dotychczasowy przebieg współpracy z Izbą krakowską i podał, że Rada Adwokacka w Kecskemét na posiedzeniu w dniu 12 czerwca 1986 r., kiedy to w Kecskemét obchodzono 25-lecie współpracy z Izbą krakowską, postanowiła współpracę tę kontynuować na dotychczasowych zasadach.

W końcu dziekan dr Uj Zoltán poinformował, że b. dziekan Rady Adwokackiej w Kecskemét dr Juhász Tibor nie mógł, niestety, z powodu choroby przyjechać do Krakowa z delegacją węgierską, ale prosił o przekazanie jego listu z pozdrowieniami dla Kolegów krakowskich.

Dziekan dr Uj Zoltán odczytał ten list, pełen serdecznych słów na temat Krakowa i współpracy z Izbą krakowską, zakończony pięknym cytatem wiersza znanego poety węgierskiego Sandora Petöfi'ego.

Po tych przemówieniach nastąpiła krótka dyskusja, w której zabrali głos wicedziekan adw. dr Władysław

Bogucki, który przypomniał pobyt delegacji Rady Adwokackiej w Krakowie na Węgrzech w 1972 r., oraz dziekan adw. dr Stefan Kosiński, który przypomniał swe spotkanie w 1961 r. z ówczesnym dziekanem Rady Adwokackiej w Kecskemét adw. dr Kovácssem Zoltánem.

Po tej dyskusji Rada Adwokacka w Krakowie uchwaliła:

- 1) uznać, że dotychczasowa współpraca między Izbami Adwokackimi w Krakowie i Kecskemét spełnia założenia zawarte w porozumieniu z dnia 28 maja 1971 r. i daje pożądane i korzystne dla obu stron rezultaty,
- 2) kontynuować wzajemną współpracę na zasadach przyjętych w tym porozumieniu,
- 3) dołożyć starań, aby porozumienie to jeszcze pełniej wcielane było w życie.

W końcowej fazie posiedzenia dziekan Rady Adwokackiej w Kecskemét dr Uj Zoltán wręczył dziekanowi Rady Adwokackiej w Krakowie adw. Marianowi Anczykowi okolicznościowe upominki, a mianowicie: brązową statuetkę zamyślanej kobiety, ogólny widok miasta Kecskemét w formie płaskorzeźby w brązie oraz dwa wydawnictwa, z których jedno jest albumem przedstawiającym w kolorowych reprodukcjach województwo Bács-Kiskun, którego stolicą jest Kecskemét, a drugie — albumem dzieł rzeźbiarza węgierskiego Gustawa Pálfy'ego.

Odwzajemniając się za te upominki, dziekan adw. Marian Anczyk przekazał dziekanowi adw. dr Ujowi Zoltánowi obraz pędzla adw. Aurelii Mikulińskiej-Korczyńskiej przedstawiający Mauzoleum gen. Józefa Be-

ma w Tarnowie, kopię karabeli polskiej oraz wydawnictwo o Mariackim Oitarszu Wita Stwosza w języku niemieckim.

Wymiana upominków spotkała się z żywą reakcją ze strony zebranych, którzy oklaskami powitali krótkie przemówienie obu dziekanów wygłoszone przy tej okazji.

Po zamknięciu posiedzenia dziekan Marian Anczyk podejmował delegację węgierską i zaproszonych gości tradycyjną lampką wina.

Potem koledzy węgierscy i przedstawiciele krakowskiej Rady Adwokackiej udali się na cmentarz Rakowicki, aby tam na miejscu wiecznego spoczynku dziekana Stanisława Warcholika złożyć kwiaty, mające świadczyć o trwałej pamięci o tym zasłużonym dla współpracy naszych Izb dziękowanie krakowskim.

Następnie dziekan Marian Anczyk podejmował gości węgierskich obiadem w znanej restauracji „Wierzynek” w Rynku Głównym, a wieczorem gościł ich w swoim domu.

We wtorek 8 września Koledzy Węgierscy w strugach ulewnego deszczu zwiedzali Kraków. Zaczęło się to zwiedzanie od Muzeum Czar-torskich, gdzie podziwiali zwłaszcza starą broń, wschodnie kobierce, pamiątki po królu Stefanie Batorym oraz dwa arcydzieła malarstwa: „Dama z łasiczką” Leonarda da Vinci oraz „Krajobraz z dobrym Samarytaninem” Rembrandta. Po-tem było zwiedzanie Wawelu. W zamku królewskim szczególnie za-interesowanie wzbudziły — jak za-wsze zresztą — arraszy flamandzkie króla Zygmunta Augusta i portrety królewskie, w katedrze zaś — pa-miątki po błogosławionej królowej

Jadwidze i królu Stefanie Batorym.

Obiad w Zajeździe „Nowina” w Głogoczowie zakończył oficjalną część programu tego dnia, gdyż przewidziane na godziny popołudniowe zwiedzanie Kopalni Soli w Wieliczce nie odbyło się z powodu spóźnionej pory.

Wieczorem Koledzy węgierscy byli gośćmi adw. Mariana Szawula w jego domu.

Kolejny dzień (9 września) był poświęcony kontaktom z przeszłością i teraźniejszością Uniwersytetu Jagiellońskiego. Rano goście węgierscy zwiedzali nowy gmach Biblioteki Jagiellońskiej, gdzie przede wszystkim podziwiali specjalnie dla nich przygotowaną wystawę najstarszych w świecie książek w języku węgierskim drukowanych w Krakowie w XVI wieku, XV-wieczny katalog studentów Akademii Krakowskiej pochodzących z Węgier, druki upamiętniające zwycięstwa Stefana Batorego i inne wydawnictwa dotyczące Węgier. Ponadto pokazano „Księgę królewską”, w której składali swe podpisy wszyscy królowie polscy (począwszy od Henryka Walezego) odwiedzający Bibliotekę, a w XIX i XX wieku inni co znamienitsi goście Biblioteki i Uniwersytetu. Oglądaliśmy więc podpisy Stefana Batorego, a wśród podpisów współczesnych — podpis regenta Węgier Mikołaja Horty'ego oraz papieża Jana Pawła II.

Potem Koledzy węgierscy udali się do Collegium Novum, aby spotkać się tam z dziekanem Wydziału Prawa UJ. Przy tej okazji zwiedzili gmach Collegium, aulę oraz tablicę ku czci uwięzionych przez okupanta hitlerowskiego profesorów

i tablicę upamiętniającą wielką liczbę studentów pochodzenia węgierskiego, którzy w XV i XVI wieku studiowali w Akademii Krakowskiej. Gości przyjął dziekan prof. dr Wojciech M. Bartel, który przedstawił w krótkim przemówieniu dawne i obecne związki Uniwersytetu z Węgrami oraz aktualną współpracę Wydziału Prawa z najstarszym Uniwersytetem na Węgrzech, to jest z Uniwersytetem w Pécs'u. Z kolei goście zwiedzali Collegium Maius, a potem udali się do Modlnicy, na północ od Krakowa, gdzie w dworzcu Uniwersytetu dziekan Marian Anczyk podejmował ich obiadem.

Wieczorem tego samego dnia odbyło się pożegnalne spotkanie w Klubie Adwokata. Wzięli w nim udział oprócz Kolegów węgierskich i członków Rady Adwokackiej w Krakowie także ci Koledzy krakowscy, którzy bądź to jako aplikanci, bądź to jako członkowie oficjalnych delegacji byli z wizytami w Kecskemét. Spotkanie upłynęło w miłym bardzo nastroju i przeciągnęło się do późnych godzin wieczornych. Było też okazją do ujawnienia się raz jeszcze wielu walorów towarzyskich delegacji węgierskiej.

Następnego dnia (10 września) rano delegacja węgierska udała się w podróż powrotną do swego kraju, odprowadzona przez dziekana Mariana Anczyka i innych przedstawicieli adwokatury krakowskiej do granic miasta.

Gwoli uzupełnienia niniejszego sprawozdania należy podać jeszcze dwie informacje.

W czasie pobytu w Krakowie dziekan Uj Zoltán udzielił wywiadu adw. Januszowi Trzeźniowskiemu na

temat współpracy z Izbą krakowską, sytuacji adwokatury na Węgrzech w związku z nową ustawą o adwokaturze z 1983 r., uprawnień adwokata w postępowaniu przygotowawczym i publicznej działalności adwokatury. Wywiad ten ukazał się w „Gazecie Krakowskiej” nr 222 z dnia 23 września 1987 r.

Okręgowa Rada Adwokacka w Krakowie wysłuchała na posiedzeniu w dniu 18 września 1987 r. sprawozdania dziekana Mariana Anczyka z wizyty Kolegów węgierskich, po czym postanowiła podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do udanego jej przebiegu, a zwłaszcza adwokatom Jackowi Kańskiemu i Janinie Kostarczyk-Gryszkovej, którzy niestrudzenie pełnili obowiązki tłumaczy.

3. Wizyta adwokatów brytyjskich. Na przełomie października i listopada 1987 r. odbyło się w Warszawie polsko-brytyjskie seminarium zorganizowane przez Naczelną Radę Adwokacką. Troje z uczestniczących w tym seminarium adwokatów brytyjskich odwiedziło w dniach 5 i 6 listopada 1987 r. Kraków. Były to dwie panie Mariane Gore — barrister i Stefanie Giant — solicitor oraz pan Dermot Marian-Thomson — barrister. Reprezentowali oni różne narodowości żyjące na obszarze Zjednoczonego Królestwa, gdyż p. Mariane Gore jest Szkotką, p. Stefanie Giant Angielką, a p. Dermot Main-Thompson Irlandczykiem. Do kompletu brakowało więc tylko Walijszyka. Towarzyszyli gościom brytyjskim dwaj adwokaci warszawscy, mianowicie Koledzy Tomasz Wardyński i Michał Lachert.

Niezwłocznie po przyjeździe z Warszawy rannym ekspresem i zainstalowaniu się w hotelu „Holiday Inn” goście rozpoczęły zwiedzanie zabytków Krakowa.

Rozpoczęto od Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego, mieszczącego się w Collegium Maius. Już wejście na gotycki dziedziniec arkadowy przeniosło gości w czasy początków Akademii Krakowskiej. A potem zwiedzano sale: Libraria, gdzie niegdyś mieściła się biblioteka, Stuba communis, gdzie niegdyś profesorowie spożywali wspólnie posiłki, Skarbiec, w którym znajdują się najstarsze berła rektorskie i inne cenne pamiątki (na przykład tzw. globus jagielloński, na którym po raz pierwszy na świecie zarysowano kontury Ameryki z napisem „America terra noviter reperta”), pokoje rezydencjonalne, w których niegdyś mieszkali profesorowie, salę poświęconą największemu uczniowi Akademii krakowskiej Mikołajowi Kopernikowi, wreszcie Aulę z portretami królów polskich i biskupów krakowskich, którzy w dawnych wiekach pełnili funkcje wielkich kanclerzy Uniwersytetu, dawnych rektorów i profesorów zamordowanych w obozie koncentracyjnym Sachsenhausen-Oranienburg. Nagromadzone pamiątki, świadczące o tradycji i ciągłości nauki w Uniwersytecie Jagiellońskim, pieczołowitość, z jaką się je przechowuje, i wartość artystyczna większości obiektów wywarły na gościach brytyjskich wielkie wrażenie.

A potem był krótki spacer Plantami koło Collegium Novum, pałacu biskupiego, kościoła i klasztoru Franciszkanów oraz dawnego klasztoru Karmelitów Bosych, w

których obecnie mieści się Muzeum Archeologiczne, potem na Wzgórze Wawelskie. Zwiedzanie rozpoczęło się od katedry, w której gości brytyjskich zainteresowały: gotycka architektura katedry w zestawieniu z barokowym wyposażeniem wnętrza, renesansowa Kaplica Zygmuntońska, grobowce królów oraz XVII-wieczne gobeliny fundacji biskupa Jana Michałowskiego, rozwieszane w nawie głównej. Goście obejrzeli również groby królewskie w romańskiej krypcie św. Leonarda i w dalszych kryptach.

Następnie zwiedzano komnaty Zamku królewskiego. Największe wrażenie wywarły arraszy Zygmunta Augusta, niektóre meble renesansowe i portrety królów, a zwłaszcza portret Władysława IV pędzla P. Rubensa. Gościom brytyjskim pokazano również gabinet Zygmunta III w wieży, wypełniony obrazami mistrzów niderlandzkich.

Z Wawelu goście udali się ulicami Kanoniczą i Grodzką na Rynek Główny. Po drodze zwrócono uwagę na kamieniczki przy ul. Kanoniczej, na romański kościół św. Andrzeja, wczesnobarokowy kościół św. Piotra i Pawła, zabytkowe (obecnie w remoncie) Collegium Iuridicum, średniowieczną siedzibę Wydziału Prawa. Na Rynku Głównym goście zobaczyli odnowione już lub jeszcze

odnawiane domy i Sukiennice, a następnie zwiedzono kościół Mariacki, gdzie podziwiano Ołtarz główny dłuta i pędzla Wita Stwosza.

Po wysłuchaniu hejnału mariackiego goście udali się do restauracji „Wierzynek”, w której podejmował ich obiadem dziekan Marian Anczyk.

Następny dzień był na życzenie gości brytyjskich poświęcony wyjazdowi do Oświęcimia i zwiedzaniu Muzeum oraz terenów byłego obozu zagłady w Oświęcimiu i Brzezince. Goście brytyjscy byli wstrząśnięci widokiem baraków obozowych, bloku śmierci nr 11 i krematorium.

Po południu tego samego dnia odbyło się w lokalu naszej Izby Adwokackiej spotkanie gości brytyjskich z członkami Rady Adwokackiej i zaproszonymi przedstawicielami krakowskiej palestry.

Dziekan Marian Anczyk pożegnał serdecznie gości brytyjskich, w których imieniu p. Dermot Main-Thompson podziękował za gorące przyjęcie i umożliwienie im poznania pięknych zabytków Krakowa oraz zaprosił Kolegów polskich do odwiedzenia Londynu. Spotkanie upłynęło w miłej atmosferze, ale trwało krótko, gdyż czas naglił do wieczornego ekspresu do Warszawy.

S. Synowiec

Izba olsztyńska

1. Turniej tenisowy Okręgowej Izby Adwokackiej w Olsztynie. We wrześniu 1987 r. na kortach Klubu Sportowego „Budowlani” w Olsztynie rozegrano turniej tenisowy Okręgowej Izby Adwokackiej. „Puchar Dziekana Ol-

sztynskiej Rady Adwokackiej”, ufundowany przez adw. Wojciecha Gryczewskiego, zdobył w grze pojedynczej adw. Jacek Klonowski z zespołu adwokackiego w Szczytnie.

Była to kolejna impreza sportowa zorganizowana przez Izbę olsztyńską

po ogólnopolskim rejsie adwokatów i ubiegłorocznym turnieju piłki siatkowej.

2. Nadanie medalu „Za Zasługi dla Obronności Kraju” adwokatom- obrońcom wojskowym. W dniu 9 października 1987 r. w Wojskowym Sądzie Garnizonowym w Olsztynie, podczas uroczystości z okazji Dnia Wojska Polskiego, olsztyńscy adwokaci-obroncy wojskowi otrzymali nadane im przez Ministra Obrony Narodowej medale „Za Zasługi dla Obronności Kraju”. Srebrne medale otrzymali adw. adw. Wojciech Gryczewski i Michał Krakowski, a brązowy medal — adw. Kazimierz Wyczesa-ny.

W dwa tygodnie później adw. Michał Krakowski otrzymał w Naczelnej Radzie Adwokackiej Złotą Odznakę „Adwokata PRL”.

3. Egzamin adwokacki w Radzie. W dniu 16 października 1987 r. przed Komisją Egzaminacyjną Okręgowej Rady Adwokackiej w Płocku zdała egzamin adwokacki z wynikiem dobrym apl. adw. Elżbieta Bogdanowicz.

4. Adw. Władysław Kordasiewicz. 24 października 1987 roku zmarł w Olsztynie adw. Władysław Kordasiewicz, członek zespołu adwokackiego Nr 2 w Olsztynie, dziekan Wojewódzkiej Rady Adwokackiej w Olsztynie w latach 1964—1970.

Towarzyszyliśmy Mu na cmentarz w ostatniej Jego drodze w dniu 27 października. Nad grobem pożegnał adw. Władysława Kordasiewicza dziekan ORA adw. Wojciech Gryczewski, przypominając jego drogę

życiową oraz zasługi dla adwokatury olsztyńskiej.

adw. Andrzej Sanecki

5. VIII Ogólnopolski Rejs Żeglarski Adwokatów. W dniach od 1 do 5 sierpnia 1987 r. staraniem Okręgowej Rady Adwokackiej w Olsztynie odbył się VIII Ogólnopolski Rejs Żeglarski Adwokatów po Pojezierzu Iławsko-Ostródzkim. Uczestniczyli w nim adwokaci i aplikanci adwokaccy z 9 izb: białostockiej, bydgoskiej, gdańskiej, katowickiej, kieleckiej, olsztyńskiej, poznańskiej, rzeszowskiej i toruńskiej. Mieli do swej dyspozycji łódzie „Omega” i jachty kabinowe.

Uroczystego otwarcia rejsu na przystani PTTK w Iławie dokonał dziekan Izby olsztyńskiej adw. Wojciech Gryczewski, który życzył wszystkim uczestnikom udanego rejsu i szczęśliwego powrotu.

Trasę rejsu podzielono na trzy etapy, ale ze względu na pogodę trzeba było dwa pierwsze etapy połączyć w jeden. Tak więc z Iławy popłynęliśmy do Siemian, a z Siemian na Jezioro Płaskie do Jerzwałdu. Ostatni dzień rejsu przeznaczono na powrót do Iławy.

W czasie rejsu przeprowadzono liczne konkursy i zawody, m.in. na najwszechstronniejszego uczestnika rejsu, regaty o puchar dziekana ORA w Olsztynie, zawody na pagaje, zawody pływakie.

Najwszechstronniejszym uczestnikiem rejsu został adw. Michał Bondyra z Izby białostockiej, który oprócz samego tytułu otrzymał także „Puchar Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dra Kazimierza Łojewskiego”.

Regaty o „Puchar Dziekana ORA w Olsztynie” wygrała załoga gdańska ze sternikiem adw. Jerzym Michalewskim. Załoga ta była najlepsza także w zawodach na pagaje. Załoga zaś rzeszowska, jako najbardziej dynamiczna, zdobyła „Puchar Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu w Olsztynie”. W zawodach pływackich triumfował reprezentant Izby białostockiej. Rozegrano także mecz piłkarski między gospodarzami a reprezentacją pozostałych Izb. Wynik 4:4 usatysfakcjonował obie drużyny.

Atrakcją imprezy był tradycyjny bal komandorski w restauracji „Cyraneczka” w Siemianach. Na balu dziekan adw. Wojciech Gryczewski i komandor rejsu adw. Mirosław Gąsiewski wręczyli zwycięzcom i zdobywcom czołowych lokat w zawodach puchary i inne atrakcyjne nagrody.

Na zakończenie rejsu jego uczest-

nicy wyrazili życzenie spotkania się na podobnej imprezie w przyszłym roku.

Rejs zorganizowali adw. adw.: Mirosław Gąsiewski, Marek Skrzeczkowski i Andrzej Kozielski. Pomagali im aplikanci adwokacy Jerzy Soldan i Stefan Salamon.

VIII Ogólnopolski Rejs Żeglarski Adwokatów doszedł do skutku dzięki finansowemu wsparciu przez Naczelną Radę Adwokacką. W sfinansowaniu rejsu miała także udział Okręgowa Rada Adwokacka w Olsztynie i sami uczestnicy.

Organizatorzy rejsu dziękują Naczelnej Radzie Adwokackiej za udzieloną pomoc i wyrażają nadzieję, że mogą na nią liczyć także przy organizowaniu rejsów, na które serdecznie zapraszają kolegów adwokatów-żeglarzy.

apl. adw. Stefan Salamon

Sprostowanie

W Spisie treści numeru 1—2 „Palestry” z 1988 r. prostuje się niniejszym na prośbę autora E. Pływaczewskiego błąd w wierszu 23 polegający na tym, że zamiast wyrazów „dr hab. adiunkt” powinno być: „doc. dr hab.”